

Vrchnímu soudu v Praze

prostřednictvím

Městského soudu v Praze

Slezská 9

120 00 Praha

V Praze dne 2. 5. 2022

Ke sp. zn. **MSPH 93 INS 10877/2021**

Dlužník: **REALITY INVESTING Private, a.s.**, IČO 019 43 464, sídlem
Bezová 1658/1, 147 00 Praha 4

zastoupen: Mgr. Petrem Opletalem, advokátem, sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha

Navrhovatel: A) Forderungen, a.s., IČO 033 88 697, sídlem Senovážné náměstí 1465/7,
110 00 Praha 1

B) SUN CZECH CONSULTING SE, IČO 291 32 762, sídlem U Jana 88/36,
Petřkovice, 725 29 Ostrava

zastoupen: Mgr. Ladislavem Vrubelem, advokátem, sídlem Staňkova 103/18, 602 00
Brno

Věc: Insolvenční řízení dlužníka

Odvolání dlužníka proti Usnesení Městského soudu v Praze

č.j. MSPH 93 10877/2021-A-105

Datovou zprávou

I.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2022 č.j. MSPH 93 INS 10877/2021-A-105 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“) bylo mj. rozhodnuto

- ve výroku I. Napadeného rozhodnutí tak, že se zjišťuje úpadek dlužníka;
- ve výroku II. Napadeného rozhodnutí tak, že se insolvenčním správcem ustanovuje společnost AS ZIZLAVSKÝ v.o.s., IČO 284 90 738, sídlem Široká 36/5, 110 00 Praha 1 (dále jen „**Insolvenční správce**“ nebo také jako „**IS**“).

Dlužník s Napadeným rozhodnutím ani jeho odůvodněním nesouhlasí, proto proti Napadenému rozhodnutí v rozsahu výroku I. a II. Napadeného rozhodnutí (tj. v rozsahu, v jakém bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka a byl mu ustanoven Insolvenční správce) podává toto své **odvolání**.

Důvody odvolání dlužník spatřuje zejména v ust. § 205 odst. 2 písm. b), c) e) a g) zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

Dle dlužníka pak zejména dlužník prokázal, že údajné splatné závazky je schopen splnit a tedy se nenachází v platební neschopnosti. I pro případ úpadku dlužníka se pak jeho řádným insolvenčním správcem nemohl stát IS.

II.

Pohledávka insolvenčního navrhovatele A

Navrhovatel A) podal insolvenční návrh, kdy aktivní legitimaci odvozoval od pohledávky ze Smlouvy o výkonu funkce statutárního orgánu, uzavřené dne 3. 12. 2019 (dále jen „**Smlouva o výkonu funkce**“) mezi právním předchůdcem navrhovatele – panem Tomášem Zezulkou (dále jen „**Tomáš Zezulka**“) a dlužníka, ve znění dodatku č. 1 ze dne 6. 12. 2019 (dále jen „**Dodatek ke smlouvě o výkonu funkce**“).

Dlužník však opakovaně upozorňoval, že z uvedeného titulu Tomáši Zezulkovi nikdy žádná pohledávka nemohla vzniknout.

Dle ust. § 59 odst. 2 zák. č. 80/2012 Sb., zákona o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „**ZOK**“) platí, že smlouvu o výkonu funkce schvaluje – včetně jejích změn – nejvyšší orgán společnosti s tím, bez takového schválení smlouva nenabude účinnosti.

Dle ust. § 48 ZOK je právní jednání, k němuž nedal souhlas nejvyšší orgán obchodní korporace v případech vyžadovaných zákonem neplatné.

Dle Smlouvy o výkonu funkce měl Tomáš Zezulka vykonávat svou funkci bezplatně.

Dodatek ke smlouvě o výkonu funkce sice již odměnu sjednával, tento dodatek však podepsal Tomáš Zezulka „sám se sebou“ a nedisponoval souhlasem valné hromady dlužníka. S ohledem na citované znění ust. § 59 odst. 2 ve spojení s ust. § 48 ZOK je tak dodatek neplatný. Tomáši Zezulkovi tak nikdy nevznikla pohledávka z tvrzeného důvodu a tato ani nemohla být převedena na navrhovatele A).

Navrhovatel A) tak nikdy nemohl mít aktivní legitimaci k podání insolvenčního návrhu.

III.

Vztahy dlužníka a insolvenčního navrhovatele B

Insolvenční navrhovatel B odvozuje svou pohledávku ze Smlouvy o úvěru ze dne 23. 1. 2020 (dále jen „**Smlouva o úvěru**“), uzavřené mezi JUDr. Čestmírem Chudobou (dále jen „**Čestmír Chudoba**“) a dlužníkem, na základě které měl Čestmír Chudoba poskytnout dlužníkovi úvěr ve výši 10.000.000,- Kč.

Pohledávka ze Smlouvy o úvěru byla zajištěna mj. zástavním právem k nemovitostem na LV č. 387, k.ú. Strašnice (dále jen „**Nemovitost Strašnice**“).

Dlužník upozorňuje, že ještě jednotky dní před podáním insolvenčního návrhu probíhala mezi dlužníkem a věřitelem jednání, na základě kterých měl navrhovatel B nabýt Nemovitosti Strašnice, přičemž z výtěžku měla být uspokojena právě pohledávka ze Smlouvy o úvěru v plné výši. Podání insolvenčního návrhu tak bylo pro dlužníka překvapivým a nekorektním krokem, který absolutně odporoval původním jednáním o vypořádání dluhu.

Dlužník je přesvědčený, že náhlé podání insolvenčního návrhu bylo jen dalším z nájezdnických a šikanózních kroků osob, spjatých s pány Danielem a Daliborem Vlčkem a panem Tomášem Zezulkou. Těmto krokům se skupina dlužníka dlouhodobě brání, avšak jelikož dlužník odmítá podlehnout nátlaku, pokouší se tyto osoby zneužít nástrojů insolvenčního řízení k dosažení nezákonných cílů a i z uvedeného důvodu dlužník nyní odmítá pohledávky navrhovatele B vypořádat, a to nejméně do okamžiku, kdy budou vyjasněny a narovnány níže uvedené sporné skutečnosti.

Pro vyjasnění dlužník uvádí, že pan Tomáš Zezulka je jeho bývalý statutární orgán, který rovněž působil v čele dceřiných společností dlužníka, resp. sesterské společnosti dlužníka. Za svého působení Tomáš Zezulka postupoval dlouhodobě v rozporu se svými povinnostmi, zejména povinností péče řádného hospodáře a potřebné loajality, přičemž v důsledku jeho činnosti vznikly dlužníkovi pohledávky za Tomášem Zezulkou v řádech milionů Kč z titulu náhrady škody. Nyní, dokonce i několik let po odvolání Tomáše Zezulky z funkce, se „objevují“ listiny, které byly údajně Tomášem Zezulkou podepsány v průběhu jeho funkce a u nichž existují zásadní a důvodné pochybnosti o jejich pravosti, resp. o okamžiku, kdy vlastně došlo k jejich podpisu.

Daniel Vlček je jednatelem a společníkem společnosti Wolf residence, s.r.o., IČO 084 46 945 (dále jen „**Wolf**“), avšak osobou, která (nejen) za Wolf reálně jedná a účastní se osobních setkání je bratr Daniela Vlčka, Bc. Dalibor Vlček, MBA.

Přímo Dalibor Vlček pak je členem představenstva navrhovatele B a s jeho osobou je spjata řada krajně pochybných transakcí, v nichž měly během funkce Tomáše Zezulky figurovat i společnosti ze skupiny dlužníka, včetně dlužníka samotného.

Jakkoliv Dalibor Vlček figuruje v téměř všech jednáních a role Daniela Vlčka je toliko jen formální, není – s ohledem na probíhající insolvenční řízení u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 39 INS 10236/2019 – pan Dalibor Vlček „oficiálním“ konečným vlastníkem navrhovatele B ani Wolf.

Důvodem současného odmítavého přístupu dlužníka k osobě navrhovatele B jsou pochybné a zřejmě nezákonné transakce, k nimž v minulosti (údajně) došlo a jejichž aktéry byli právě pánové Daniel a Dalibor Vlčkovi a pan Tomáš Zezulka.

V té souvislosti lze připomenout, že dlužník je součástí skupiny REALITY INVESTING, do které původně patřila též společnost DEVELOP PRIVATE EXCLUSIVE FUND s.r.o., dříve vystupující pod obchodní firmou RIP Exclusive, s.r.o., IČO 055 52 133 (dále jen „**RIP Exclusive**“) Exclusive a společnost Develop private Platinum fund s.r.o., IČO 050 18 331, dříve vystupující pod obchodní firmou Rezidence Platinum, s.r.o. (dále jen „**Rezidence Platinum**“). RIP Exclusive byla dceřinou společností REALITY INVESTING Exclusive-Bond, s.r.o., IČO 050 17 840 (dále jen „**RI Exclusive bond**“), která je dceřinou společností dlužníka. Rezidence Platinum byla dceřinou společností REALITY INVESTING Platinum-bond, s.r.o., IČO 048 23 788 (dále jen „**RI Platinum**“), která je rovněž dceřinou společností dlužníka.

Společnost RIP Exclusive uzavřela dne 4. 11. 2019 se společností Wolf smlouvu o úvěru (dále jen „**Smlouva o úvěru Wolf**“), na základě které měl být RIP Exclusive poskytnut rámcový úvěr až do výše 11.800.000,- Kč se splatností 31. 5. 2020.

Dle Smlouvy o úvěru Wolf pak měly být poskytnuty dílčí úvěry:

- ve výši 2.000.000,- Kč, a to čerpáním na Účet dne 4. 11. 2019 (dále jen „**Dílčí čerpání 1**“)
- ve výši 2.000.000,- Kč, a to čerpáním na Účet dne 4. 11. 2019 (dále jen „**Dílčí čerpání 2**“)
- ve výši 1.000.000,- Kč, a to čerpáním na Účet dne 27. 11. 2019 (dále jen „**Dílčí čerpání 3**“)
- ve výši 1.000.000,- Kč, a to čerpáním na Účet dne 27. 11. 2019 (dále jen „**Dílčí čerpání 4**“)

Dne 28. 5. 2020 pak měl být podepsán dodatek č. 1 ke Smlouvě o úvěru Wolf (dále jen „**Dodatek Wolf**“), kterým došlo ke změně platebního místa poskytnutí úvěru tak, že za čerpání s má i poskytnutí úvěru na účet úschov Mgr. Ladislava Vrubela, advokáta (tedy právního zástupce navrhovatele B).

Po podpisu Dodatku Wolf mělo být dále čerpáno dne 29. 5. 2020 částka ve výši 5.000.000,- Kč, kdy Wolf tuto částku zaslala na účet svého vlastního právního zástupce a ačkoliv Mgr. Ladislav Vrubel nikdy finanční prostředky neposkytl RIP Exclusive a namísto toho je následně vrátil zpět Wolf, nyní je jejich úhrada vymáhána (nejen) po dlužníkovi.

Pokud jde o dlužníka, pak ten má být údajně povinen k úhradě pohledávek ze Smlouvy o úvěru Wolf s odkazem na Ručitelské prohlášení ze dne (údajně) 2. 3. 2020 (dále jen „**Ručitelské prohlášení RIP**“), které měl za dlužníka podepsat Tomáš Zezulka a které se poprvé objevilo až v soudním řízení (toto soudní řízení bylo vůči dlužníkovi zastaveno poté, co Wolf vzala svou žalobu zpět).

Dlužník trvá na tom, že k reálnému podpisu Ručitelského prohlášení RIP došlo až poté, co byl Tomáš Zezulka odvolán z funkce statutárního orgánu, přičemž i kdyby šlo o platný dokument (jakkoliv dlužník trvá na opaku), jedná se očividně o neúčinný právní úkon, jelikož Ručitelským

prohlášením RIP měl dlužník absolutně bez důvodu a bez protiplnění převzít ručitelský závazek za dluhy, které s ohledem na lichvářské smluvní pokuty narostly do desetimilionových výší.

Pokud pak jde o společnosti Rezidence Platinum a RIP Exclusive, tak ty byly v minulosti velice významnými majetkovými hodnotami skupiny dlužníka. Pro ilustraci Rezidence Platinum mj. vlastnila soubor pěti stavebních pozemků o výměře cca 8.500 m² v katastrálním území Soběšice, okres Brno-město a společnost RIP Exclusive soubor dvanácti pozemků o výměře cca 2.500 m² na téže místě.

Na základě Smlouvy o převodu podílu ze dne 27. 5. 2020 (dále jen „**Smlouva o převodu 1**“) – tedy ze dne předcházejícího podpisu Dodatku Wolf, však měl být podíl v RIP Exclusive zcizen z RI Exclusive bond na společnost MKS TRADING s.r.o., IČO 060 33 636 (dále jen „**MKS**“). Jednatel společnosti MKS pak není nikdo jiný než pan Dalibor Vlček a společníkem je navrhovatel B.

Doposud není jasné, za jakou cenu vlastně MKS společnost RIP Exclusive nabyla resp. zda vůbec nějaké protiplnění za získání převáděného podílu poskytla. Žádné adekvátní plnění se však v majetku RI Exclusive, resp. ani v majetku skupiny dlužníka neprojevovalo.

Na základě Smlouvy o převodu podílu ze dne 27. 5. 2020 (dále jen „**Smlouva o převodu 2**“), tedy opět ze dne předcházejícího podpisu Dodatku Wolf, měla být i Rezidence Platinum zcizena od společnosti RI Platinum ve prospěch společnosti MKS a ani zde není jasné, za jakou cenu vlastně MKS společnost Rezidence Platinum nabyla resp. zda vůbec nějaké protiplnění za získání převáděného podílu poskytla, přičemž ani zde se žádné adekvátní plnění v majetku RI Platinum ani v majetku skupiny dlužníka neprojevovalo.

Pro vyloučení pochybností lze upozornit, že Smlouvu o převodu 1 i Smlouvu o převodu 2 podepsal za společnosti ze skupiny dlužníka samozřejmě pan Tomáš Zezulka.

Jde-li o společnost MKS, na kterou měly být v květnu 2020 převedeny podíly RIP Exclusive a Rezidence Platinum, vyjádřil se o ní sám Bc. Dalibor Vlček měsíc a půl po uzavření Převodní smlouvy 1 a 2 tak, že MKS je prázdnou schránkou která od r. 2017 nevyvíjí žádnou činnost (viz protokol z jednání založený jako B-26 v insolvenčním řízení Dalibora Vlčka: „*Další společností je MKS Trading, ve které jsem jednatelem od roku 2017 nedělám žádnou činnost. Jedná se o prázdnou schránku.*“). Přesto právě na tuto společnost byly společným jednáním Dalibora Vlčka a tehdejšího jednatele společností ze skupiny dlužníka, Tomáše Zezulky, vyvedeny zásadní majetkové hodnoty.

Nutno dodat, že v dotčené době byly spolu s podíly v RIP Exclusive a Rezidence Platinum ze skupiny dlužníka vyvedeny i mnohamilionové pohledávky za zcizenými společnostmi, a to konkrétně:

- smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 28. 5. 2020 (dále jen „**Smlouva o postoupení 1**“) byly pohledávky RI Exclusive bond za RIP Exclusive v nominální hodnotě 21.466.000,- Kč na jistinu postoupeny za pouhých 100.000,- Kč, kdy nabyvatelem byla společnost Wolf;
- smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 28. 5. 2020 (dále jen „**Smlouva o postoupení 2**“), kdy byly pohledávky RI Platinum za Rezidence Platinum v nominální hodnotě 2.168.870,93 Kč na jistinu postoupeny za podíl z vymoženého

plnění - nabyvatelem je opět společnost Wolf; zde se pak sluší dodat, že přestože nastala splatnost postoupené pohledávky již ke dni 31. 12. 2019, nový nabyvatel nečiní žádné kroky k jejímu vymození (a dle Smlouvy o postoupení 2 ani takovou povinnost nemá), tedy protiplnění za postoupení nelze očekávat;

Ke dni 28. 5. 2020 současně došlo k další nestandardní operaci – přestože Tomáš Zezulka již 27. 5. 2020 uzavřel dokumentaci (Smlouvu o převodu 1 a 2), kterou došlo k vyvedení RIP Exclusive a Rezidence Platinum z majetku skupiny dlužníka ve prospěch společnosti Dalibora a Daniela Vlčka, podepsal Tomáš Zezulka o den později v rozporu s povinností řádného hospodáře a v rozporu se zdravým rozumem za společnosti ze skupiny dlužníka, a to za

- RI Exclusive Bond;
- RIP Property, s.r.o., IČO 055 51 056; a
- CleverHouse JSV s.r.o., IČO 051 77 677

ručitelské prohlášení, kterým se jmenované společnosti měly zavázat k úhradě veškerých pohledávek ze Smlouvy v případě, že tyto nesplní RIP Exclusive (dále jen „**Ručitelské prohlášení RIE**“).

Jinak řečeno, Tomáš Zezulka a společnosti Dalibora a Daniela Vlčka, zrealizovali transakci, při které:

- ze skupiny dlužníka vyvedli ve prospěch společnosti Dalibora Vlčka dvě společnosti (RIP Exclusive a Rezidence Platinum) zásadní hodnoty a to zřejmě bez jakéhokoliv adekvátního protiplnění;
- ze skupiny dlužníka vyvedli ve prospěch společnosti Daniela (resp. Dalibora) Vlčka zásadní pohledávky za převedenými společnostmi RIP Exclusive a RIP Platinum, a to za naprosto nepřiměřené protiplnění v porovnání s nominální hodnotou pohledávek, kdy z důvodu nečinnosti nového nabyvatele pohledávek ani není možné toto protiplnění navýšit;
- (nejen) původního vlastníka vyvedených společností učinili ručitelem dluhu Wolf ze Smlouvy o úvěru Wolf, tedy dluhu ve vlastnictví společnosti Daniela (resp. Bc. Dalibora) Vlčka;
- uzavřeli Dodatek Wolf, kdy vyvedená RIP Exclusive poté, co se nelogicky za její dluhy zaručil mj. její původní vlastník, změnila způsob čerpání tak, že nově může být čerpáno na účet Mgr. Ladislava Vrubela (advokáta Wolf a navrhovatele B), přičemž k takovému čerpání mělo skutečně 29. 5. 2020 dojít; Dílčí čerpání 5 tak Wolf poskytla „svojí“ společnosti na účet „svého“ advokáta, přičemž k vyplacení RIP Exclusive nikdy nedošlo a finanční prostředky se bez dalšího přímo z úschovy vrátily Wolf – i přesto má takto poskytnutou částku nyní zaplatit dlužník a i další společnosti ze skupiny dlužníka z pozice ručitelů, kteří byli ručiteli učiněny ve chvíli, kdy převzetí ručitelského závazku nedávalo absolutně žádný smysl.

A nejenže se za dluhy ze Smlouvy o úvěru Wolf absurdně zaručily společnosti CleverHouse, RIP Property a RI Exclusive, navíc se po dalším roce „objevilo“ Ručitelské prohlášení RIP, podepsané údajně dne 2. 3. 2020, kterým se za splnění měl zaručit i dlužník a jeho sesterská

společnost REALITY INVESTING Bond, a.s., IČO 022 06 846 (dále jen „**RIB**“). O Ručitelském prohlášení RIP se dlužník i RIB dozvěděly až z doručené žaloby ze dne 8. 7. 2021, o které bylo vedeno řízení před rozhodcem Doc. JUDr. Karel Schelle, CSc. (dále jen „**Rozhodce**“).

O existenci Ručitelského prohlášení RIP tak od okamžiku jeho údajného vzniku (2. 3. 2020) do dne doručení žaloby dlužník ani RIB neměly ponětí, o tomto dokumentu neexistovala ani jediná zmínka v účetnictví, tyto společnosti nebyly nikdy k plnění vyzvány a vše jednoznačně nasvědčovalo antedataci dokumentu. Netřeba dodávat, že podpisy na Ručitelském prohlášení RIP jsou opět Tomáše Zzulky (za dlužníka a RIB) a (údajně) Daniela Vlčka (za Wolf).

Následně, po dalším půlroce, se překvapivě “zjevilo” další ručitelské prohlášení (dále jen „**Ručitelské prohlášení GO**“), datované opět 2. 3. 2020 (shodně jako Ručitelské prohlášení RIP), kterým se měla za závazky ze Smlouvy o úvěru Wolf zavázat i dceřiná společnost dlužníka Golden office, s.r.o., IČO 021 19 927, se sídlem Bezová 1658/1, Braník, 147 00 Praha 4 (dále jen „**GO**“). Dlužník trvá na tom, že Ručitelské prohlášení GO je falsum vyhotovené až poté, co Tomáš Zzulka pozbyl jednatelské oprávnění GO.

Všechny výše uvedené skutečnosti byly předány příslušným orgánům činným v trestním řízení a jsou mj. i důvodem, proč dlužník odmítá podvolit se nátlaku (mj.) navrhovatele B a s ním spjatých osob, které vlastně **ani vůbec nemají zájem na tom, aby byly jejich pohledávky uhrazeny** – např. u pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf společnost Platinum Office, s.r.o., IČO 028 21 290, sídlem Hlinky 40/102, 603 00 Brno (dále jen „**Platinum Office**“) uhradila s odkazem na ust. § 1936 odst. 2 obč. z. za RIP Property jistinu Dílčího čerpání 1, 2, 3 a 4 ze Smlouvy o úvěru Wolf včetně příslušenství, avšak Wolf tuto skutečnost popírá a namísto toho začala tvrdit, že již několik dní předtím postoupila pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf na navrhovatele B (samozřejmě ovládaného těmi samými osobami jako Wolf).

Z tohoto přístupu je naprosto zřejmé, že Wolf i navrhovateli B nejde o to, aby byly jejich pohledávky uhrazeny – jde jim jen a pouze o tlak a likvidaci dlužníka tak, aby se dostaly k největšímu aktivu dlužníka – podílu ve společnosti GO.

Výše uvedené pak jsou důvody, pro které dlužník odmítá hradit pohledávky osobám spjatým právě s pány Daliborem a Danielem Vlčkovými, tedy i navrhovateli B.

IV.

Pohledávky prokazující úpadek

Dle odůvodnění soudu je jednou z pohledávek, prokazujících úpadek, též pohledávka ze Smlouvy o úvěru Wolf, když tato má být dle tvrzení soudu prvního stupně *doložena notářským zápisem s doložkou vykonatelnosti*.

Dlužník zdůrazňuje, že onen notářský zápis s doložkou vykonatelnosti **nepodepsal dlužník** jako ručitel, ale společnost RIP Exclusive. Při bližším náhledu do tvrzeného notářského zápisu je navíc jasné, že tento je naprosto zmatečný a neurčitý – RIP Exclusive v něm uznává pohledávky, které ani dle tvrzení Wolf v době podpisu notářského zápisu nebyly načerpány.

Tvrzený notářský zápis navíc nijak nezavazuje a ani nemůže zavazovat dlužníka, který nebyl jeho účastníkem. Povinnost dlužníka k úhradě je odvozována od Ručitelského prohlášení RIP, které je dle dlužníka absolutně neplatné a antedatované.

a) Antedatování Ručitelského prohlášení RIP

Dle odst. I.2 Ručitelského prohlášení RIP měl dlužník údajně přistoupit k jeho podpisu, jelikož:

- byla RIP Exclusive údajně dlouhodobě v prodlení s včasnou úhradou měsíčních plateb úroků z úvěru
- byla RIP Exclusive v prodlení s uzavřením notářského zápisu k úvěru.

Ad neplacení úroků

Jde-li o první důvod – údajné prodlení s úhradou měsíčních plateb – lze tento na první pohled považovat za smyšlený a nepravdivý.

Dle odst. III.3 Smlouvy o úvěru Wolf se RIP Exclusive zavázala hradit vždy k 25. dni v měsíci, počínaje 25. 11. **2020**, úrok z úvěru. Ke dni 2. 3. 2020 (tedy ke dni údajného podpisu Ručitelského prohlášení) tak očividně nemohla být RIP Exclusive v prodlení s úhradou úroků, když jejich splatnost dle Smlouvy zatím nenastala.

Navíc, i kdyby měla být první splátka úroků uhrazena již v roce 2019 (jakkoliv toto Smlouva o úvěru Wolf neupravuje), tak z přehledu splátek úvěru, zaslaných Rozhodci přímo Wolf vyplývá, že byly hrazeny:

- dne 29. 11. 2019 úroky za 11/2019
- dne 13. 1. 2020 a 16. 1. 2020 úroky za 12/2019
- dne 28. 1. 2020 úroky za 1/2020
- dne 20. 2. 2020 úroky za 2/2020

Je zjevné, že ke dni 2. 3. 2020 byly veškeré „splatné“ úroky uhrazeny – to ostatně potvrzuje i skutečnost, že sám Wolf požadovala příslušenství až od 25. 2. 2020. RIP Exclusive v žádném prodlení ke dni údajného podpisu Ručitelského prohlášení RIP nebyla a předchozí splátky (v případě přijetí hypotézy, že splatnost nastávala již od roku 2019, jakkoliv Smlouva o úvěru Wolf tvrdila něco jiného) byly ze strany RIP Exclusive uhrazeny řádně, nejvýše jednotky dnů po splatnosti (poslední splátka úroků za 2/2020 dokonce několik dní před splatností).

Ad prodlení s uzavřením notářského zápisu

I tento důvod uzavření Ručitelského prohlášení RIP lze považovat za účelový. Je sice pravdou, že dle odst. II.8 Smlouvy o úvěru Wolf se RIP Exclusive zavázala zajistit do 20 dnů od podpisu Smlouvy notářský zápis s přímou vykonatelností, nesplnění této povinnosti však pouze:

- zakládalo nárok Wolf na smluvní pokutu ve výši 200.000,- Kč (odst. II.8 Smlouvy o úvěru Wolf); a
- znemožnění čerpání úvěru v částce nad 8.000.000,- Kč (odst. I.4 Smlouvy o úvěru Wolf).

Nárok na smluvní pokutu dle odst. II.8 Smlouvy o úvěru Wolf ke dni údajného podpisu Ručitelského prohlášení RIP již vznikl (dlužník ponechává na tomto místě stranou, že veškeré

sjednané smluvní pokuty včetně této považuje za absolutně neplatné, kdy předchozí konstatování o „vzniku“ smluvní pokuty v žádném případě neznamena uznání nároku). Ručitelské prohlášení RIP (ani žádné jiné ujednání) z té doby neobsahuje „vzdání se“ nároku Wolf na zaplacení uvedené smluvní pokuty – Wolf tak uvedenou smluvní pokutu může k dnešnímu dni vymáhat a absurdně se k jejímu zaplacení „zavázal“ i dlužník. „Přínos“ pro RIP Exclusive v tom, že po podpisu Ručitelského prohlášení RIP bude „alespoň“ odpuštěn uvedený závazek nelze shledávat.

Po datu 2. 3. 2020 pak zjevně ani nedošlo k dalšímu čerpání úvěru dle Smlouvy o úvěru Wolf. Potřeba dalšího úvěru tedy také nemůže být důvodem pro podpis Ručitelského prohlášení Wolf. K dalšímu čerpání (Dílčí čerpání 5) paradoxně došlo až poté, co byly RIP Exclusive a Rezidence Platinum nezákonně vyvedeny ze skupiny dlužníka.

Dlužník tak neměl žádný důvod k tomu, přebírat ručitelský závazek.

Pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf již byly zajištěny zástavním právem na nemovitostech ve vlastnictví dceřiné společnosti REALITY INVESTING Silver-bond, s.r.o., IČO 044 52 216 (dále jen „**RI Silver**“), kdy předmětem zajištění byly fungující penziony se stálou klientelou a plnou vybaveností.

RIP Exclusive navíc v době údajného podpisu Ručitelského prohlášení RIP nebyla v prodlení s úhradou žádného ze svých závazků. Splatnost závazku ze Smlouvy o úvěru Wolf měla nastat za 2 měsíce a další čerpání úvěru nebylo třeba (a k rozhodnému datu k němu ani nedošlo).

O existenci Ručitelského prohlášení RIP navíc neexistuje žádná zmínka ani v korespondenci, ani v účetnictví dlužníka.

Veškeré výše uvedené skutečnosti nasvědčují závěru, že Ručitelské prohlášení RIP nemohlo vzniknout v den, který je jako datum podpisu uveden na dokumentu.

V té souvislosti dlužník dodává, že Tomáš Zezulka byl ze své funkce odvolán s účinností ke dni 28. 5. 2020, došlo-li tedy k podpisu Ručitelského prohlášení RIP po tomto datu, nemůže již Ručitelské prohlášení dlužníka zavazovat, jelikož je podepsáno osobou, která nebyla oprávněná za dlužníka jednat.

b) Absolutní neplatnost Ručitelského prohlášení RIP

Dle ust. § 1 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „**OZ**“) platí, že jsou zakázána ujednání porušující dobré mravy a veřejný pořádek. Dle ust. § 547 OZ dále platí, že právní jednání musí obsahem a účelem odpovídat dobrým mravům i zákonu. A konečně dle ust. § 580 OZ je neplatné právní jednání, které se příčí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu.

Cílem Ručitelského prohlášení RIP, pokud skutečně bylo podepsáno 2. 3. 2020 (jakkoliv o tom dlužník pochybuje), byl nepochybně úmysl zvýhodnit Wolf na úkor oprávněných věřitelů dlužníka.

Již v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2008 sp. zn. 29 Odo 1027/2006 Nejvyšší soud České republiky vyslovil právní názor, že právní úkon, který obě smluvní strany uzavřely v úmyslu zkrátit možnost uspokojení pohledávek věřitelů jedné z nich, je neplatný proto, že

svým účelem odporuje zákonu. Na závěru o absolutní neplatnosti pak nemění nic ani situace, kdyby účastníci smlouvy sledovali i jiné účely právního jednání, které samy o sobě ani ve spojitosti s dobrými mravy nekolidují (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 24 Cdo 1611/2021).

Jednání, na základě kterého vzniklo Ručitelské prohlášení RIP, lze označit za ryze účelové, poškozující dlužníka i jeho věřitele, které bylo učiněno bez náležitého protiplnění či jiného ospravedlnitelného důvodu pro zavázání se ke splnění pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf. U skupiny dlužníka nejsou obdobná prohlášení v žádném případě způsobem řešení platební neschopnosti společností ze skupiny, navíc primární dlužník ze Smlouvy o úvěru Wolf ani v době údajného podpisu Ručitelského prohlášení RIP v platební neschopnosti nebyl a veškeré platební závazky vůči Wolf měl uhrazeny.

Pokud skutečně vzniklo Ručitelské prohlášení RIP dne 2. 3. 2020, tak Wolf zneužila práva nejméně využitím Tomáše Zzulky, který bezdůvodně podepsal Ručitelské prohlášení RIP, neinformoval ostatní členy statutárního orgánu ani valnou hromadu dlužníka a zatajil existenci dokumentu. Následně ve spolupráci s Tomášem Zzulkou došlo k vyvedení primárního dlužníka RIP Exclusive ze skupiny dlužníka. Aktuální stav je takový, že vymáhání vůči RIP Exclusive prakticky neprobíhá ale namísto toho je požadováno splnění pohledávky po dlužníkovi jako po údajném ručiteli. Takovému jednání nemůže být poskytnuta právní ochrana, navíc takové jednání očividně nese znaky trestné činnosti.

Pokud tedy nyní Wolf (resp. navrhovatel B) požaduje po dlužníkovi splnění ručitelského závazku, je to v rozporu s dobrými mravy a také v rozporu se zásadou jednat v právním styku poctivě (srov. ust. § 6 odst. 1 OZ). Dlužník poukazuje i na to, že nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu (ust. § 6 odst. 2 OZ) a současně že zjevné zneužití práva nemůže požívat právní ochrany.

c) Odepření plnění ručitelem

Navíc je to Wolf, kdo zavinil, že pohledávka nemůže být uspokojena ze strany RIP Exclusive. Wolf, resp. pánové Daniel a Dalibor Vlčkovi jsou totiž osobou, která fakticky RIP Exclusive jako primárního dlužníka ze Smlouvy o úvěru Wolf ovládá.

Wolf se v tuto chvíli prakticky nedomáhá splnění pohledávky za RIP Exclusive. Do insolvenčního řízení u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBR 40 INS 3068/2021 Wolf nikdy svou pohledávku nepřihlásila ani ji neuplatnila jinak.

Dle ust. § 2022 může ručitel plnění odeprít, pokud věřitel zavinil, že jeho pohledávka nemůže být uspokojena dlužníkem. Dlužník se uplatnění tohoto svého práva domáhá.

d) Nezákonný účel Dodatku

Navíc i pro Dodatek Wolf platí ustanovení o absolutní neplatnosti z důvodu nezákonného skrytého účelu.

V té souvislosti dlužník zdůrazňuje, že Dodatek měl být podepsán 28. 5. 2020. Ke dni 31. 5. 2020 (za tři dny) měla nastat splatnost úvěru ze Smlouvy o úvěru Wolf. Účastníci Dodatku

Wolf zdánlivě sjednali prodloužení splatnosti o jeden měsíc, avšak s rozvazovací podmínkou že pokud po měsíci splaceno nebude, splatnost zůstává k 31. 5. 2020. Za této situace ve chvíli, kdy již byly fakticky RIP Exclusive a Rezidence Platinum vyvedeny ze skupiny dlužníka a kdy splatnost nastávala za 3 dny, bylo povoleno „dodatečné“ čerpání na účet advokáta Wolf (fakticky věřitel plnil „sám sobě“), přičemž toto plnění se nikdy nedostalo do dispozice RIP Exclusive a bylo v plné výši vráceno Wolf.

e) Neplatnost ujednání o smluvních pokutách

Ve Smlouvě o úvěru Wolf jsou sjednány smluvní pokuty:

- ve výši 500.000,- Kč za porušení povinnosti podat návrh na vklad zástavního práva k nemovitostem, jež mají zajišťovat pohledávky ze Smlouvy (odst. II.2 Smlouvy o úvěru Wolf);
- ve výši 800.000,- Kč za porušení povinnosti zajistit, aby vlastník zajišťujících nemovitostí dále tyto nezczizil nebo nezatížil (odst. II.5 Smlouvy o úvěru Wolf);
- ve výši 800.000,- Kč za nepravdivé prohlášení ohledně existence zatížení zajišťujících nemovitostí (odst. II.6 Smlouvy o úvěru Wolf);
- ve výši 200.000,- Kč za porušení povinnosti zajistit pojištění zajišťujících nemovitostí (odst. II.8 Smlouvy o úvěru Wolf);
- ve výši 200.000,- Kč za prodlení s uzavřením notářského zápisu s doložkou přímé vykonatelnosti;
- 1.000.000,- Kč za nepravdivost prohlášení o úpadku či platební neschopnosti (odst. V.1 Smlouvy o úvěru Wolf)
- 1.000.000,- Kč za nepravdivost prohlášení o probíhajících soudních či správních řízeních (odst. V.2 Smlouvy o úvěru Wolf);
- 500.000,- Kč za byť jen jediný den prodlení (odst. VI.1 Smlouvy o úvěru Wolf);
- 0,5 % denně z nesplacené jistiny za prodlení s úhradou jistiny delší než 7 dní (odst. VI.1 Smlouvy o úvěru Wolf);
- 0,5 % denně z nesplacené výše úroku za prodlení s úhradou úroku (odst. VI.2 Smlouvy o úvěru Wolf);
- 250.000,- Kč za zmaření provedení vkladu zástavního práva k zajišťujícím nemovitostem (odst. VI.3 Smlouvy o úvěru Wolf);
- 100.000,- Kč za jakékoliv jiné porušení Smlouvy (odst. VI.4 Smlouvy o úvěru Wolf).

Pětistránková Smlouva o úvěru Wolf tak obsahuje nejméně 12 smluvních pokut ve prospěch Wolf ve statisícových výších (např. že za jediný den prodlení má dlužník ze smlouvy uhradit smluvní pokutu 500.000,- Kč). Smluvní pokuta ve prospěch RIP Exclusive není sjednána ani jediná. Smlouva o úvěru Wolf dále obsahuje řadu zajištění – zejména zástavní právo na nemovitostech a notářský zápis s přímou vykonatelností.

Při přijetí premisy, že by snad převzetí ručitelského závazku dle Ručitelského prohlášení RIP bylo platné (což dlužník sporuje), je náhlední zjevný rozpor sjednaných smluvních pokut s dobrými mravy. Záruky poskytnuté Wolf by totiž byly natolik excesivní, že by další sjednání smluvních pokut již překročilo přípustnou mez komfortního ujednání.

Výše smluvní pokuty 0,5 % denně je nadto opakovaně judikována jako v rozporu s dobrými mravy a takové ujednání je tedy absolutně neplatné. K absolutně neplatným ujednáním musí soud přihlížet z úřední povinnosti.

f) Vlastnictví pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf

Dlužníkovi je známo, že pohledávka ze Smlouvy o úvěru Wolf měla být nejméně v části postupem dle ust. § 1936 OZ postoupena na PO, tedy na společnost ze skupiny dlužníka. **Pro případ zastavení nadepsaného insolvenčního řízení pak má dlužník (jako mateřská společnost) s PO dohodu o úhradě předmětné pohledávky – tato pohledávka proto nemůže osvědčovat úpadek dlužníka.**

Jak již je uvedeno, pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf měly být údajně zajištěny mj. i ručitelským závazkem společnosti RIP Property. RIP Property však již dne 25. 2. 2022 souhlasila, aby za ni PO pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf nebo jejich část uhradila.

Dne 25. 2. 2022 PO oznámila Wolf záměr splnit část pohledávek ze Smlouvy o úvěru Wolf, a to:

- jistinu ve výši 6.000.000,- Kč (představovanou Dílčím čerpáním 1, 2, 3 a 4)
- řádný úrok z výše uvedené jistiny 6.000.000,- Kč, vyčíslený k 25. 2. 2022 na 1.443.945,21 Kč;
- úrok z prodlení z výše uvedené jistiny 6.000.000,- Kč, vyčíslený k 25. 2. 2022 na 1.043.835,62 Kč;

když ve zbytku nejsou pohledávky ze Smlouvy o úvěru Wolf existentní s ohledem na neplatnost příslušných ujednání o smluvních pokutách pro hrubý rozpor s dobrými mravy a pro neexistenci Dílčího čerpání 5, a to ani vůči primárnímu dlužníkovi RIP Exclusive.

PO současně oznámila Wolf, že ve smyslu ust. § 1936 odst. 2 OZ požaduje, aby na ni Wolf nárok postoupila, a to s veškerým příslušenstvím, zajištěním a dalšími právy spojenými (srov. ust. § 1880 odst. 1 OZ), včetně zajištění.

Dne 25. 2. 2022 současně v souladu se shora uvedeným došlo k úhradě částky 8.487.780,83 Kč, přičemž tímto PO vstoupila do všech práv Wolf, resp. navrhovatele B, pokud jde o zaplacení jistiny ve výši 6.000.000,- Kč (představované Dílčím čerpáním 1-4), včetně dalšího příslušenství, zajištění a dalších práv s nimi spojených podle § 1937 odst. 2 OZ (to vše dále jen „**Subrogace**“).

Pro účely Subrogace se smlouva o postoupení pohledávky se nevyžaduje a ani neuzavírá.

Jak však vyšlo najevo i v nadepsaném řízení, Wolf (resp. navrhovatel B) absolutně nestojí o to, aby jejich pohledávky byly uhrazeny. Účelovou argumentací je pak Subrogace odmítána (avšak ani přesto nejsou finanční prostředky, obdržené Wolf ze Subrogace vráceny), což jasně prokazuje skryté úmysly a postup v rozporu s principy insolvenčního zákona.

S ohledem na řečené je pak dlužník naprosto přesvědčen, že pohledávka ze Smlouvy o úvěru Wolf ve spojení s Ručitelským prohlášením RIP absolutně nemůže osvědčovat úpadek dlužníka.

Pokud jde o další pohledávky, které mají osvědčovat úpadek dlužníka, pak dlužník trvá na tom, že tyto pohledávky neexistují, resp. dlužník je schopen je uhradit.

Jde-li např. věřitele s přihláškou P5, pak ten předkládá dluhopisy, které neemitoval dlužník. Věřitel s přihláškou P3 (kterého má absurdně insolvenční soud za osvědčeného) předkládá výhradně tvrzení a ani jediný důkaz existence pohledávky, která dle dlužníka neexistuje (věřitel v přihlášce odkazuje na dohodu o narovnání, kterou nejenže tento věřitel nepřikládá, ale která ani vůbec neexistuje).

V.

Dlužník je schopen pohledávky po splatnosti uhradit

Jak již Dlužník uvedl, jeho nejvyšším aktivem je 100% podíl ve společnosti GO. GO vlastní lukrativní kancelářskou budovu na Praze 4 o celkové podlahové ploše převyšující 10 tis. m², z čehož je pronajímatelná plocha 6.960,70 m². Tržní cena za prodej kancelářských prostor v Praze přitom dle realitních serverů dosahuje částek 40-200.000,- Kč za m².

Dlužník je přesvědčen, že k tomuto jeho majetku mohl a měl insolvenční soud při rozhodování o insolvenčním návrhu přihlížet - schopnost dlužníka uhradit splatné závazky je totiž zásadně nutné posuzovat nejen dle výše částek, s nimiž dlužník aktuálně disponuje, ale také podle jiného majetku dlužníka (movitých a nemovitých věcí, pohledávek a jiných majetkových hodnot) – srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 12.12.2013, sen. zn. 29 NSČR 113/2013, ze dne 2.12.2010, sen. zn. 29 NSČR 10/2009 (R 80/2011), ze dne 30.11.2011, sen. zn. 29 NSČR 23/2011 (R 43/2012) a ze dne 1.3.2012, sen. zn. 29 NSČR 38/2010 (R 83/2012). V té souvislosti se nepřihlíží pouze k takovému majetku, který není dlužník schopen zpeněžit z důvodu omezení dispozic nebo pro obtížnou zpeněžitelnost.

Dle dlužníka i pokud by došlo ke krizovému zpeněžení jeho podílu ve společnosti GO, dostačoval by výtěžek bez obtíží k úhradě jeho splatných pohledávek.

Pro úplnost dlužník dodává, že aktuálně sice eviduje vůči závazky po splatnosti vůči vlastníkům dluhopisů, tyto však měly být vyplaceny právě z majetku dlužníka, k čemuž nedošlo výhradně z důvodu zahájeného insolvenčního řízení.

VI.

Insolvenční správce

Výrokem II. Napadeného rozhodnutí bylo rozhodnuto, že insolvenčním správcem se stává IS, a to s odkazem na ust. § 27 ins. zákona – soud prvního stupně uvedl, že jelikož byl IS předběžným insolvenčním správcem, stal se tento řádným insolvenčním správcem s plnou působností i po rozhodnutí o úpadku.

Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 2022 č.j. 29 NSČR 66/2022-A-107 však bylo změněno usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 11. 2021 č.j. MSPH 93 INS 10877/21, 1 VSPH 1598/2021-A-68 tak, že „*Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2021 č.j. MSPH 93 INS 10877/2021-A-50 se mění tak, že Administrace insolventní CITY TOWER, v.o.s.*

se neodvolává z funkce předběžného insolvenčního správce dlužníka REALITY INVESTING Private, a.s.“

Dlužník je proto přesvědčen, že jeho řádným insolvenčním správcem se v souladu s ust. § 27 ins. zákona stala právě společnost Administrace insolvencí CITY TOWER, v.o.s. a nikoliv IS.

VII.

Napadené rozhodnutí

Dlužník rovněž považuje Napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a zmatečné.

Soud prvního stupně se v Napadeném rozhodnutí dle názoru dlužníka vůbec nevypořádává s obranou dlužníka proti insolvenčnímu návrhu, kdy nelze vyčíst, z jakého důvodu nezohledňuje prokazatelný majetek dlužníka při posuzování otázky úpadku dlužníka (a to i s přihlédnutím k zásadě vyšetřovací dle ust. § 86 IZ).

Soud prvního stupně navíc označuje za osvědčenou pohledávku věřitele Wolf s odkazem na notářský zápis, který prokazatelně nesepsal dlužník.

Požadavek na řádné odůvodnění rozhodnutí patří mezi základní atributy spravedlivého procesu. Přesto všechno tento požadavek není Napadeným rozhodnutím naplněn, když se v něm soud nejenže nevypořádává s námitkami dlužníka, ale navíc vychází ze skutečností, které se nestaly, resp. nevyplynoují vůbec z insolvenčního spisu.

VIII.

Shrnutí a návrh

S ohledem na řečené má dlužník za to, že podmínky úpadku nebyly splněny, jelikož dlužník disponuje majetkem, který plně dostačuje k úhradě splatných pohledávek. Pohledávky navrhovatelů A a B dlužník nehradí výhradně proto, že tak nechce učinit, nikoliv že by toho nebyl schopen. Dle dlužníka rovněž Napadené rozhodnutí postrádá logické a přesvědčivé odůvodnění.

Dle dlužníka se navíc jeho insolvenčním správcem stala společnost Administrace insolvencí CITY TOWER, v.o.s., a to s odkazem na Usnesení Nejvyššího soudu č.j. 29 NSČR 66/2022-A-107.

Dlužník proto navrhuje, aby odvolací soud **zrušil Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2022 č.j. MSPH 93 INS 10877/2021-A-105 a vrátil tomto soudu věc k dalšímu řízení.**

REALITY INVESTING Private, a.s.

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Městský soud v Praze

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 155595 / 2022 Ev. číslo: 31925b7d-3dd0-4b3a-808c-261792732e31
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 1034608694
 Věc: Odvolání

Odesílatel:

ID schránky: 783ibs5 Typ datové schránky: PFO
 Osoba: Petr Opletal - Mgr. Petr Opletal, advokát Adresa: Lazarská 11/6, 12000 Praha 2, CZ

Dodáno do DS dne: 03.05.2022 19:36:28 **Odesláno do DS dne:** 03.05.2022 19:36:27

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4
 Sériové číslo certifikátu: 0158a72e Platnost: 21.02.2022 - 13.03.2023
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 03.05.2022 19:36:27)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 03.05.2022 17:25:07

Datum a čas autom. ověření: 03.05.2022 19:38:03

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Odvolání - RIP.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 03.05.2022 19:38:03 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.